

Izhaja vsak dan s jutraj razven v ponedeljkih in dnevih po praznikih. — Posamezna številka Din 1'—, na 16 straneh Din 2'—, mesečna naročnina Din 20'—, za tujino Din 30'—. Uredništvo v Ljubljani, Gregorčičeva ulica 23. Telefon uredništva 30-70, 30-69 in 30-71

Jugoslovan

Rokopisov ne vračamo. — Oglasi po tarifi in dogovoru.

Uprava

v Ljubljani, Gradišče 4, tel. 30-68. Podružnica v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 24, telefon 29-60. V Celju: Slomškov trg 4. Pošt. ček. rač.: Ljubljana 15.621.

Št. 165

Ljubljana, sobota, dne 13. decembra 1930

Leto I.

Svečana potrditev jugoslov.-grškega prijateljstva

Pomembna govora g. Mihalakopulosa in dr. Marinkoviča na banketu v Atenah - Grčija goji napram Jugoslaviji samo čustvo globoke in vdane zvestobe - Obe državi moreta pri delu za mir in napredek računati druga na drugo - Prisrčne prireditve v čast Jugoslavije in dr. Marinkoviča

Atene, 12. decembra. AA. Na banketu, ki ga je snoči priredil v imenu grške vlade grški minister zunanjih zadev g. Mihalakopulos na čast jugoslovanskemu ministru zunanjih zadev dr. Vojislavu Marinkoviču in njegovi gospe v hotelu »Grande Bretagne«, je bilo 150 povabljenih, med njimi vsi člani grške vlade in oboje jugoslovanskega poslanstva ter spremstvo dr. Marinkoviča. Minister Mihalakopulos je imel to-le zdravico:

Zdravica grškega zunanjega ministra

»Veliko veselje čutim, da morem biti danes tolmač grške vlade, parlamenta in vsega grškega naroda v izražanju prisrčne dobrodošlice gospe Marinkovičevi in Vaši ekscelenci, zastopniku prijateljske države, do katere goji Grčija samo iskreno in globoko zvestobo. Naši državi, gospod minister, sta v svojih plemenitih bojih za doseg neodvisnosti in narodnega edinstva prestali toliko etap in njuna zgodovina je tako veličastna, da se lahko pohvali z mnogimi herojskimi peripetijami. Nekdaj združeni na bojnih poljanah sta z vsemi silami nadaljevali v miru delo pacifizma za blagostanje človeštva. Njun trud na tej poti naj bi zagotovil blagostanje v tem delu Evrope, ki je pretrpel toliko preizkušenj v prejšnjih stoletjih, odstranil lojalno vse posledice tekmovanja in nasprotja, ki jih je preteklost pustila. Obe naši državi nimata pred očmi nič drugega kakor okrepitev razmerja z vsemi svojimi sosedi in to bo privedlo do velikega in solidnega razvoja in vzajemnega sodelovanja v intelektualnem, gospodarskem in socialnem življenju Balkana. V vas, gospod minister, pozdravljam preizkušene in prepričanega apostola take iniciative in dvigam to-le čašo na zdravje Njunih Veličanstev kralja in kraljice Jugoslavije, kraljevskega doma in velike in innaške nacije jugoslovanske in na zdravje Vaše ekscelence in Vaše gospe soproge.

Na to zdravico je odgovoril dr. Marinkovič:

Odgovor dr. Marinkoviča

Globoko sem ganjen nad besedami, ki ste jih izvolili reči v srečo mojega zvišnega gospodarja Nj. Vel. kralja in Nj. Vel. kraljice, kraljevske rodbine, našega naroda in mojih skromnih uslug za okrepitev razmerja med obema našima narodoma. To razmerje je davnega datuma in tvori del zgodovine naših držav. To je eno izmed jamstev za njuno stalnost in trajnost. Obe naši državi sta imeli velike skupne ideale v prošlosti, imata jih tudi v sedanjosti in imeli jih bosta tudi v bodočnosti. Imata to plemenito ambicijo, biti v tem delu sveta, kjer sta, element miru in napredka. Z vztrajanjem v doseganju miroljubnih idealov, idealov vseh ljudi, ki dobro mislijo, težita obe po tem, da ustvarita v teh krajih, ki so toliko prestali v zgodovini, stanje miroljubnega sodelovanja in medsebojnih pogodb, ki bo edino moglo oploditi njuno dolgo borbo v preteklosti za njuno eksistenco in narodno neodvisnost in žrtve, ki sta jih zato prestali.

Balkanski narodi morejo dokumentirati, da so se borili za narodno svobodo in neodvisnost držav in da je to bilo v interesu celokupne zajednice civiliziranih narodov. Obe naši državi se ne bosta ogibali izvrševanja svojih dolžnosti za doseg smotra, ki je podlaga njune politike. Gotov sem tega, da smemo pri tem delu računati drug na drugega. Vem, da je to mišljenje tudi g. predsednika ministrskega sveta, ki je dolgoleten in preizkušen prijatelj moje države, pri katerem sem vedno pri vsakem srečanju opazil istovetnost pojmovanja mednarodnega položaja in vloge, ki jo imata obe naši državi. Izražajoč svojo zahvalo grški vladi in Vam, g. minister, za tako prisrčni sprejem, ki ste ga pripravili gospe Marinkovičevi in meni v svoji slavni prestolnici, dvigam čašo na zdravje Njegove ekscelence predsednika grške republike in na srečo ter napredek grškega naroda.

Po banketu je bil svečan sprejem, ki se ga je udeležilo 800 povabljenec. Med njimi so bili seveda zastopniki diplomatskega zbora in ugledni člani atenske družbe in zastopniki političnih, intelektualnih in socialnih krogov. Po sprejemu je bil ples, ki je trajal pozno v noč.

Popolno soglasje glede vseh vprašanj

Atene, 12. decembra. AA. Danes ob 10. dopoldne so odpotovali Marinkovič, Venizelos in spremstvo v Maraton, da si ogledajo tamošnje velike hidrotehnične naprave. Nato sta priredila gospod in gospa Venizelos v hotelu »Cecil« v Risidiji intimno kosilo v čast dr. Marinkoviča. Kosilo so prisostvovali poleg dr. Marinkoviča tudi njegovo spremstvo in višji uradniki jugoslovanskega poslanstva v Atenah s poslanikom Jovanom Vučkovićem na čelu.

Atene, 12. decembra. AA. Venizelos in Marinkovič, sta imela danes priliko, da se v intimnem razgovoru dotakneta vseh vprašanj, ki zanimata obe državi. Glede vseh vprašanj sta ugotovila popolno soglasje.

Atene, 12. decembra. AA. Francoski po-

slanik je včeraj priredil sprejemni večer na čast jugoslovanskemu ministru dr. Marinkoviču in njegovi gospe.

Svečan sprejem dr. Marinkoviča na atenski univerzi

Atene, 12. decembra. n. Danes popoldne so zunanjskega ministra dr. Marinkoviča na izredno svečan način sprejeli na atenskem vseučilišču. Sprejema so se udeležili poleg vseh članov grške vlade s predsednikom Venizelosom na čelu grški učenjaki in odlična atenska družba. Rektor je ministru sporočil sklep vseučiliškega profesorskega sveta, ki je dr. Marinkoviča proglasil za doktorja honoris causa. Ob tej priliki je prišlo do velikih manifestacij za Jugoslavijo in dr. Marinkoviča. Atenska univerza je proglasila dr. Marinkoviča za častnega doktorja kot velikega diplomata današnjega mednarodnega sveta. Dr. Marinkovič je nato odšel v spremstvu oboje našega poslanstva v Atenah na grob Rige Fere, znane grškega revolucionarja, ki je padel v Beogradu v osvobodilni vojni proti Turkom. Minister je položil na njegov grob lep venec.

Grška odlikovanja jugoslovanskim diplomatom

Atene, 12. decembra. AA. Grška vlada je odlikovala jugoslovanskega poslanika v Atenah dr. Jovana Vučkoviča z redom Feniksa I. stopnje, direktorja Karoviča in svetnika poslanstva Milana Jovanoviča z istim redom II. stopnje, tajnika Kosto Pavloviča z istim redom IV. stopnje, jugoslovanskega vojaškega atašeja v Atenah polkovnika Majstoroviča z redom sv. Odrešenika III. stopnje, šefa kabineta ministra zunanjih zadev Božo Kovačevića z redom sv. Odrešenika III. stopnje, tajnika poslanstva dr. Jovanoviča z istim redom IV. stopnje in urednika Miloja Sokića, urednika »Pravde« z redom sv. Odrešenika III. stopnje.

Venizelos obišče v kratkem Beograd

Atene, 12. decembra. AA. Venizelos je izjavil, da so resnične vesti, da odpotuje o božiču na Dunaj in v Varšavo čez Beograd in da bo ostal nekaj časa v Beogradu, da vrne obisk g. dr. Marinkoviču.

Fašisti se bojijo „mednarodne ofenzive“ proti liri

Pretirano dementiranje vesti o iskanju posojila - Izpadi proti Franciji - »Pariz izhodišče finančnega pohoda proti Italiji«

Rim, 12. decembra. n. Fašistovski tisk trobi v alarmu, češ da se pripravljajo nekakšne zarote internacionalnih finančnikov in svobodnih zidarjev, da bi omajali kredit Italije in uničili vrednost italijanske lire. Fašistovski listi so bili v tem pogledu vedno zelo občutljivi pri ocenjevanju finančnega položaja v Italiji. Po uradnih izjavah, ki jih je dal finančni minister Mosconi o deficitu državnega proračuna in o vedno večjih pasivah italijanske trgovinske bilance, so skušali prikazati italijanski javnosti ta položaj kot že znano nezdgo, ki se je prigodila vsem državam spričo velike svetovne gospodarske krize. Čim je inozemski tisk prinesel kakšno vest o finančnem položaju v Italiji, ga je pričel fašistovski tisk ostro napadati. Še danes niso ponehali takšni napadi, čeprav se italijanskim listom doslej še ni posrečilo, da bi stvarno dementirali vsako tako vest.

Sličan slučaj je bil z vestmi o poskusu Italije, da bi najela večje posojilo v inozemstvu. Takšne vesti se že dva meseca uporno širijo. Italijanski listi jih stalno dementirajo. Uradna agencija »Stefanic« je prinesla o tem že nekaj uradnih poročil, ki so na kratko, a zelo ostro zavračala inozemske vesti. Najbolj kategorično pa seveda poročila o potovanju raznih italijanskih finančnikov v inozemstvo, v Francijo, Holandijo, Ameriko itd. Poročila so trdila, da ta potovanja niso nikakor v zvezi s kakim poskusom za najetje inozemskega posojila. Listi so posebno napadali francoske liste, ki so si usojali o tem pisati. Toda kljub vsem fašistovskim dementijem se še danes širijo vesti o tem, da išče Italija znatno posojilo. Posebno se te vesti nanašajo na potovanje bivšega italijanskega finančnega ministra Volpija v Ameriko in raznih njegovih kombinacij. Vse vesti so se doslej skladale v tem, da išče

Italija posojilo pri ameriških finančnikih.

S tem večjim alarmom so včeraj italijanski listi povzeli ameriško uradno poročilo, da je te vesti dementiral sam ameriški zunanji minister dr. Stimson. Izjavil je italijanskim novinarjem, da ameriška vlada ničesar ne ve, da bi bil Volpi kdaj vodil kakršnekoli razgovore z zastopniki ameriških bank v svrhu najetja posojila za Italijo.

»Tribuna« danes odločno trdi, da so bile te vesti neresne in tendenciozne, posebno v kolikor so se nanašale na to, da je Amerika izrazila svojo pripravljenost dati Ita-

liji posojilo, toda le pod nekaterimi pogoji. Eden izmed teh pogojev naj bi bil, da Italija čimprej in čim bolj korenito uredi svoj pomorski spor s Francijo. Tudi ostali fašistovski listi ostro pišejo o tem takozvanem napadu mednarodnih finančnikov in svobodnih zidarjev na Italijo ter zavračajo inozemski tisk, ki je registriral takšne vesti.

Zanimiv je članek, ki ga je glede teh vesti objavila »Tribuna«, v katerem napada vse one, ki naj bi bili pripravljali napad na italijansko liro. »Tribuna« naglašja, da so te vesti razširili v Franciji in da je

v Parizu tudi generalštab vseh onih, ki so se spustili v opasne manevre proti italijanskim financam. Kakor izgleda, pravi list, da ta kampanija klevet in natolcevanj šele pričinja. Po informacijah iz Pariza namreč pripravljajo razna odkritja, ki bi Italiji zelo škodovala, omajala zaupanje v njeno finančno silo ter oškodovala stabilnost italijanske lire, da se na ta način izvede čim večji finančni pritisk na Italijo, da bi ta spremenila svoj zunanji politični kurs in popravila nekatere pomembne zunanje-politične poteze italijanske diplomacije.

Vladna kriza v Franciji traja dalje

Neuspeh misije senatorja Steega -- Na vrsti sta Briand in Painlevé

Pariz, 12. decembra. AA. Steeg je nadaljeval pogajanja za sestavo kabineta. Izjavil je, da bi podpora radikalov najbrž odbila skupina Maginota in Reynalda. Doumergu odgovori drevi.

Pariz, 12. decembra. d. Večina jutranjih listov napoveduje senatorju Steegu gotov neuspeh. Steeg se zdi, da bi se rad opogumil, toda način pisanja o njem je tak, kakor ga imajo navado porabljati napram smrti posvečenim. Imenujejo se že imena novih kandidatov. Največ šans ima sedaj, kakor splošno govore, Briand, da mu predsednik republike poveri sestavo vlade.

Drug kandidat, ki ima tudi mnogo izgledov za to, je prejšnji ministrski predsednik Painlevé.

Pariz, 12. decembra. d. V listih prihaja splošno do izraza mnenje, da ima senator Steeg komaj še kaj izgleda, da bi mogel izvesti svojo nalogo za sestavo vlade, ker mu je Maginot odrekel sodelovanje in se Tardieu-jeva skupina drži sovražno. Predsednik Doumergue bo moral Briandu poveriti sestavo vlade. Socialistični poslanec Frossard napoveduje načelniku vlade najostrejšo opozicijo svoje stranke, če bi Brianda potisnil na stran.

Po prepovedi filma »Na zapadu nič novega«

Protest nemške lige za človeške pravice -- Francozi vidijo v prepovedi zmago Hitlerjevega duha

Berlin, 12. decembra. d. Nemška liga za človeške pravice je imela v zvezi s prepovedjo Remarque-jevega filma sejo, v kateri je izrazila mnenje, da ne ogroža nemškega ugleda v inozemstvu po vsem svetu predvajani film, pač pa njegova prepoved v Nemčiji, ker kaže nemško ljudstvo kot nosilca novega militarizma. Nemška liga za človeške pravice pričakuje od starih svobodoljubnih in vojni nasprotnih organizacij Nemčije, da se najodločneje postavijo v bran proti temu težkemu oškodovanju ugleda. Liga sama bo v kratkem času na javni manifestaciji zavzela stališče k tej zadevi.

Priz, 12. decembra. d. List »Paris Midi« vidi v prepovedi filma: »Na zapadu nič novega« potrdilo, da so zmagali Hitlerjevi

ekstremisti in Vsenemci. Ta film ni ugal, ker ima pacifistično tendenco in nikakor zadosti ne poveljuje vojne. Če pustimo Hitlerjevce njihovi triumi, moramo tudi ugotoviti osuplost, ki vlada v republikanskem taboru, ker so tam bolj kakor kje drugje v skrbeh zaradi reakcije v inozemstvu. Berlinski dopisnik »Matina« govori o prvi zmagi, ki jo je dosegel Hitlerjev teror v Nemčiji po septemskih volitvah. Izven Nemčije bodo to prepoved filma komaj mogli razumeti.

Novi švicarski predsednik

Bern, 12. decembra. AA. Zbornica je izvolila za predsednika švicarske konfederacije l. 1931. Haeblerlina. Za podpredsednika je bil izvoljen Motta.

Imena, ki so postala pojmi

Število besed, ki prihajajo od lastnih imen, je mnogo večje kakor si to navadno mislimo. Ali veste, kaj je »sandwich« (reci: sendvič)? To je tenka rezina kruha, ki je obložena s koščki klobase, gnjati, sira ali kavijarja itd. Take obložene kruhke vidiš danes že na vsaki železniški restavraciji in sploh povsod, kjer je treba kaj naglo pojesti ali pa le kaj malega. Malokdo pa ve, da so dobili taki kruhki svoje ime po lordu Sandwichu, ki je tako strastno kvartal, da še za obed ali za večerjo ni imel časa in je bil zadovoljen le s koščki kruha, katere so mu obložili z različnimi obložki.

Zenske in otroci, pa tudi sladkosnedi moški dobro poznajo tisto sladkarijo, ki ji pravijo »praline«. Ta sladkarija se imenuje tako po francoskem maršalu Duplessis-Pralin-u, ki je umrl že l. 1675. Ta mož je nekoč naročil svojemu kuharju, naj mu napravi kakšno novo sladko jed in kuhar mu je res napravil to, kar imenujemo danes »praline«.

Ljudje pravijo, da je za prehlajenje odlično zdravilo grog (vroče žganje). Ne vé pa vsak, da je dobila ta pijača svoje ime po angleškem admiralu, ki mu je prvemu prišlo na misel, da je dajal svojim pomorščakom namesto samega ruma mešanico ruma in posladkane vroče vode. Ta pijača je bila pomorščakom tako všeč, da so jo imenovali po njenem iznajditelju.

»Browning«-revolver ima svoje ime po svoje iznajditelju, Amerikancu Browningu, ki je bil rojen l. 1855. Dum-dum-krogla pa imajo svoje ime po tvornici Dum-dum pri Kalkuti, kjer so jih najprej izdelovali. Po svojih iznajditeljih je dobila svoje ime tudi cela vrsta pušk, revolverjev, topov itd. (Mannlicher, Mauser, Skoda, Krupp). Najmodern jše orožje, tank, je dobilo ime po iznajditelju Tomažu Tanku, šrapnele pa je iznašel angleški polkovnik Shrapnell. Danes imenujemo vsak izstrelak iz topa, ki se v zraku razleti, šrapnel, ne da bi mislili pri tem na polkovnika Shrapnella.

Tudi znanost si je prisvojila mnogo pojmov in imenih učenjakov. Danes vsak vé, kaj je »volt« (električna mera). Beseda pa prihaja od »Volta«, slavnega fizika, ki je položil temelj današnji elektrotehnik. Take označbe so še »ampere«, »rentgeniziratic« in »rentgen« — po

slavnem fiziku Röntgen-u, ki je do tedaj nevidne žarke odkril.

Mnogo ljudi stanuje v podstrešnih sobah ali v »manzardah«. France Marsard pa je bil prvi stavbenik v Parizu, ki je začel zidati podstrešne sobe. Lične ženske torbice ali »pompadure« pa imajo svoje ime od prijateljice francoskega kralja Ludvika XV. markize Pompadour.

Tkanina, ki ji pravimo »batist« je dobila svoje ime po tkalcu iz 14. stoletja Baptistu Chambre-u, »tilk« pa se imenuje tako po mestu Tulle.

Danes jako dobro znano godalo »saksofon« se imenuje tako po svojem iznajditelju Adolfu Sax-u, »nikotin« pa nas spominja na francoska diplomata Nicot-a, ki je prvi prinesel tobak na Francosko.

Bivši nadvojvoda Leopold Salvator.

Bivšega nadvojvoda Leopolda Salvatorja, ki je star že 76 let, je na Dunaju te dni povozil avtomobil. Mož je dobil težke poškodbe na glavi. Ker pa nima nikakega premoženja, so ga prepeljali v javno bolnico.

Odlikovanje dobrih poljedelcev v Italiji.

Znano je, da napenja italijanska vlada vse sile, da dvigne svoje poljedelstvo tako visoko, da bi Italiji ne bilo več treba žita uvažati za drag denar, ampak da bi dovolj žita pridelali doma. Za kmete, ki se najbolj odlikujejo z umnim obdelovanjem zemlje, je vlada določila lepe nagrade in odlikovanja. Slika nam kaže Mussolinija, kako odlikuje kmete.

Kaj razodevajo lasje

Znano je, da mnogo zločinov ne pojasni nobena preiskava, pa če je še tako spretna in natančna. Včasih pa se dogodi tudi, da kakšna neznatna malenkost odloči o usodi obtoženca, čegar življenje torej res visi nekako »na lasu«.

Preiskava las igra torej v sodni medicini veliko vlogo, čeprav je precej težavna, a dokler nismo poznali drobnogleda (mikroskopa), je bila sploh nemogoča. Šele z mikroskopom lahko natanko ločimo živalsko dlako od človeških las. Las, ki ima več barv, navadno ni las, ampak je večinoma živalska dlaka. Če pa enkrat doženemo, da gre za človeški las, preiskava ni več posebno težka.

Mnogo pove že dolgost lasu. Dolgost lasu je odvisna od kraja oziroma od dela človeškega telesa, kjer raste. Dokler še nismo imeli »bubikopfa«, je bilo precej lahko ugotoviti že iz dolgosti lasu, ali je las moški ali ženski. Toda kljub pristrženim lasem je določitev dolgosti še vedno važna, ker se moderna frizura zlasti na kmetih še ni udomačila. Lasje na glavi so dolgi do enega metra, precej dolgi pa zrastejo tudi lasje v bradi. Lasje obrvi in trepalnic so seveda kratki.

Važna je tudi določitev barve las. Umetno barvane lase spoznamo po kemični preiskavi. Važno pa je tudi poznati barvo prahu, ki se drži las; če najdemo u. pr. na laseh prah od tobaka, je zelo verjetno, da je las od osebe, ki ima dosti opraviti s tobakom. Moka se drži mlinarjev ali pa pekovih las, kovinske delce najdemo v laseh kovinarjev, premogov prah

pa pri premogarjih in prodajalcih in razpečevalcih premoga.

Prav lahko tudi ugotovimo, ali je las sam izpadel ali pa če je odrezan. Odrezani lasje imajo namreč gladko ploskev. Če pa je las rivan, vidimo pod mikroskopom na njem navadno čisto majhne delce kože.

Po laseh spoznamo, da kdo nosi klobuk ali pa da hodí gologlav. Kdor nosi klobuk, ima navadno od roba klobuka več ali manj odrgnjenih las, kar takoj lahko ugotovimo pod mikroskopom. Lase na tilniku pa odrgne ovrtnik.

Važna je tudi debelina lasu. Najdebelejši so lasje na bradi, potem brki pod nosom, a dosti tanjši so lasje na glavi. Otročji lasje so navadno precej tanjši kakor lasje odraslih oseb.

Če las prerežemo, vidimo, da je las z glave v prerezu navadno okrogel, prerez lasu z brade je pa jajčast (ovalen), včasih pa tudi na tri ogle. Tudi korenina lasu ni vedno enaka. Vse take malenkosti so včasih odločilnega pomena za obtoženca.

Draga »vejica«

Napačno postavljena vejica v nekem uradnem spisu velja državno upravo Zedinjenih držav že nad 3 in pol milijona dolarjev! To je brez dvoma najdražja »vejica« na svetu.

Svar je taka: Neki uradnik ameriškega parlamenta je moral prepisati besedilo zakona o uvozu sadnih rastlin v Zedinjene države, da bi bila postava tiskana v uradnem listu. V postavi je bilo rečeno, da so vse sadne rastline (all foreign fruit-plants) carine proste. Uradnik se

je pa v prepisovanju zamislil bogvekam in ni postavil med besede »fruit« in »plants« vezila (-), ampak je postavil vejico (,) in nesreča je že bila tu: sedaj so bile vse rastline sploh carine proste. Ker pa določa neka druga ameriška postava, da se smejo take napake popraviti šele čez eno leto, uvažajo vse rastline v Zedinjene države brez carine, vsled tega pa ima državna blagajna Zedinjenih držav okoli 3 in pol milijona dolarjev škode.

Muzej za počestno mladino

Muzej, čegar obiskovalce mora ravnateljica šele umivati in snažiti, se nahaja v nekem newyorškem predmestju, kjer prebivajo najbolj siromašni ljudje. To je »umetnostni muzej za otroke«, ki so začeli po prizadevanju ravnateljice muzej prav pridno obiskovati. Ravnateljica Izidora Kerr pripoveduje sama v nekem newyorškem listu, kako dela. Otroci so bili od kraja zelo plašni in bojazljivi in kar niso hoteli noter. Morala je kar vsakega posebej prijeti za roke in ga peljati v poslopje, kjer so začeli ogledovati slike in kipe. Tam jim je pripovedovala, kako slike in kipi nastanejo in jim je razlagala pomen slik in kipov. Izvrševala pa je Izidora Kerr tudi važno vzgojno delo s tem, da je otroke vzgajala k snagi. Sama jih je umivala in jim čistila nosove in jih učila, kako naj se sami pridno umivajo. Namesto platnenih robcev dobi vsak otrok po dva papirnata robca na dan. Vsak otrok pa, ki pride v muzej, mora pokazati pri vstopu svoje roke, če so umite, da razstavljenih predmetov ne zamaze. Otroci dobe tudi svinčnike in papir, da rišejo razstavljene predmete in uspehi so prav lepi in ugodni.

25 let po nedolžnem zaprt

V nemškem mestecu Detmold so l. 1883 obsodili takrat 23letnega mesarskega pomočnika Konrada Kruse-ja na dosmrtno ječo, ker je po trditvi obtoženice zastupil svojo mater z mišnico (arzenikom). Ko so zdravniki materino truplo preiskali, so res ugotovili zastrupljenje z mišnico. Kruse pa je kljub temu v enomer trdil, da je pač imel mišnico doma za zapiranje miši in podgan, svoje matere pa ni zastupil, ker ni imel nobenega povoda za to.

Dve priči sta pa izpovedali, da je obtoženec svoji materi večkrat grozil, da ji bo kaj naredil: ali jo bo ubil z mesarico ali pa jo bo zastupil z arzenikom. Glavna priča, ki je pričala proti obtožencu, sicer ni bila na najboljšem glasu, vendar pa so porotniki verjeli izpovedi priče in so Kruse-ja obsodili na dosmrtno ječo.

Leta 1886. pa je ena od prič proti Kruse-ju

BOŽIČNA DARILA

nudi v največji izbiri, po najnižjih cenah staroznana tvrdka

F. M. SCHMITT
LJUBLJANA

Pred Skofljo 8. Lingarjeva 4.
914

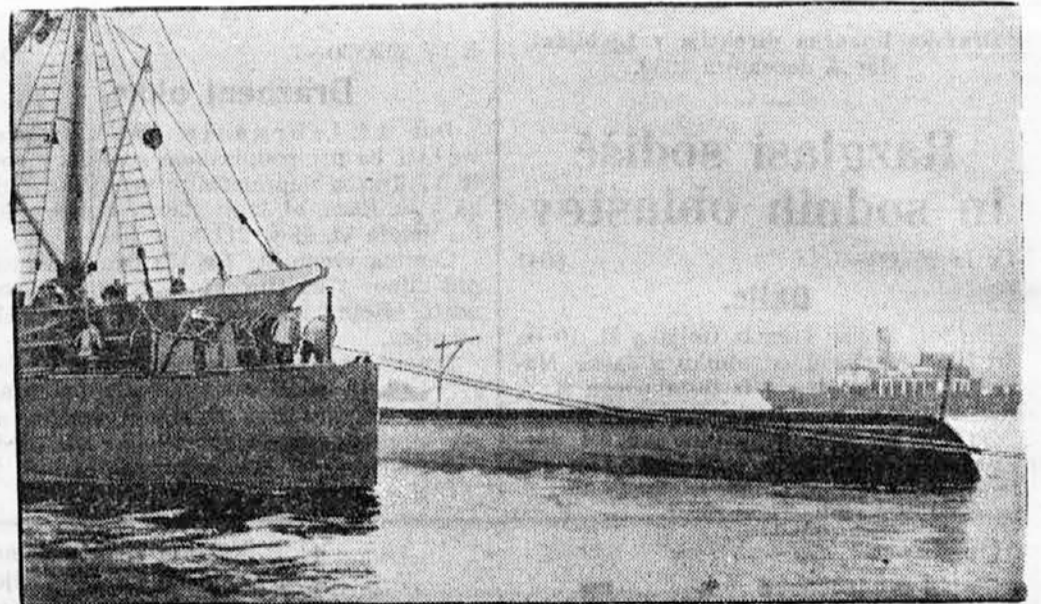
umrla, pred smrtjo pa je priznala, da je proti Kruse-ju krivo pričala. Že takrat so se začeli neki gospodje potegovati za obnovitev procesa ali pa za pomilostitev, toda vsi napori so ostali zaman. Šele leta 1918. so Kruse-ja pomilostili, ko je bil že 25 let zaprt.

Šele sedaj, torej po 47 letih, pa se je posrečilo nekemu odvetniku dognati, da je neki človek, ki je bil glavna priča proti Kruseju, nekje v južni Ameriki umrl in da je tudi ta človek pred svojo smrtjo povedal, da je krivo pričal. To svojo izjavo je narekoval tudi ameriškem notarju na zapisnik. Šele na podlagi te izjave je mogel napraviti odvetnik potrebne korake za obnovitev procesa. Seveda bo oprostitev, ki bo sedaj brezdvomno prišla, le moralnega pomena, 25 let ječe pa sedaj že 70letnemu Kruse-ju ne more nihče več odtetiati.

Humor.

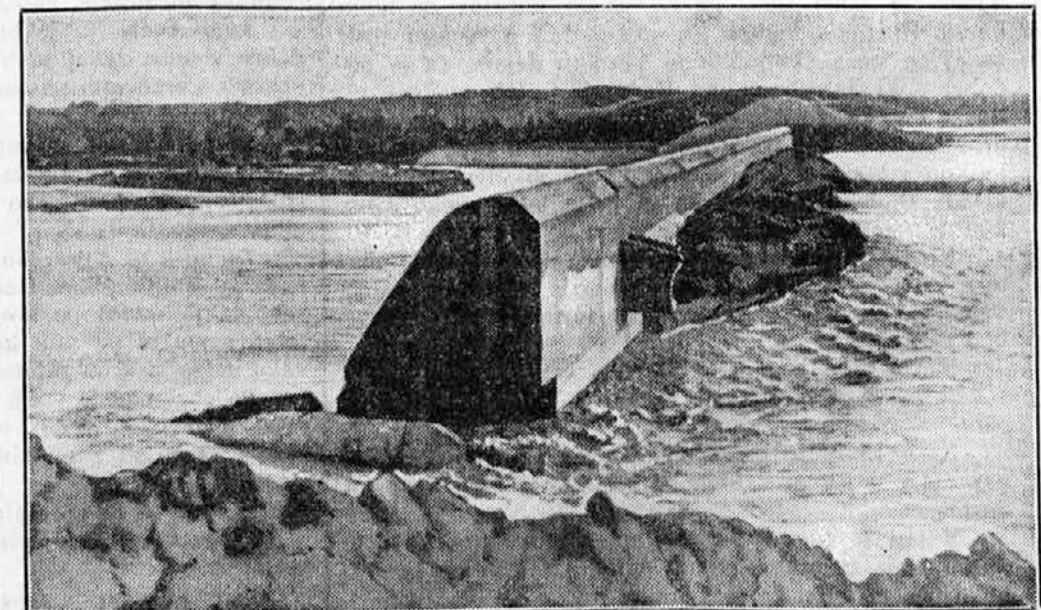

»Ti praviš, da si se vozil po vseh morjih, pa vendar nobenega morja ne poznaš?«
»Seveda ne — vozil sem se namreč v podmorniku!«

Razbita jadrnica »Lütt«.

Pred 4 tedni je odplula iz Hamburga jadrnica »Lütt«, ni pa prišla na svoj cilj. Šele po 4 tednih so našli na ostanke ladje v bližini pristanišča Swinemünde in dva parnika sta privlekla uničeno ladjo tja. Od posadke niso našli še nikogar.

Porušen jez v Teksasu.

Teksas je »država« v Zedinjenih državah Severne Amerike. Jako rodovitna dolina v tej »državi« je dolina reke Neuxes; ta reka pa je nedavno vsled silnega deževja prestopila svoje bregove in povodenj je podrla velik jez, takozvani »Mathis-ov« jez, ki so ga bili šele lani dogradili. Jez je veljal 150 milijonov dolarjev, danes pa so ostale od njega le še ruševine